

Lag om färdtjänst

Intressanta kammarrättsdomar
november 2016 – april 2017

Föreläggande om yttrande nonchalerades, överklagandet bifölls

KGO 2016-11-28, mål nr 4717-16

En 89-årig kvinna hade ansökt om färdtjänst men fått avslag. Hon ansågs inte uppfylla kriterierna för färdtjänst. Kvinnan överklagade, men förvaltningsrätten avslog överklagandet. Kvinnan överklagade till kammarrätten och yrkade att hon skulle beviljas färdtjänst. Regionen hade förelagts att svara i målet men gjorde inte det.

Kvinnan hade i kammarrätten gett in ett nytt läkarintyg. Enligt intyget hade kvinnans allmäntillstånd försämrats. Kammarrätten ansåg att intyget visade att kvinnan hade väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand eftersom regionen inte invänt mot dessa uppgifter. Kammarrätten fann därmed att förutsättningarna för att bevilja tillstånd till färdtjänst var uppfyllda. Överklagandet bifölls således.

Begreppet "god kvalitet" kan ej prövas. Ingen rätt till personbil för person som ej kan gå på specialfordons sluttande ramp

KJO 2017-01-18 mål nr 919-16

En 41-årig man ansökte om färdtjänst med personbil och framsättesplacering, inte specialfordon. Han kunde inte gå på sluttande plan. Regionen hänvisade till transportrullstol. Mannen ville av fruktan för att bli rullstolsbunden inte använda transportrullstol. Han uppgav även åksjuka som skäl och anförde att regionen inte tillhandahöll färdtjänst av god kvalitet.

Kammarrätten fann att specialfordonen kunde utrustas med bärstolar som är försedda med hjul. Dessa ansågs mannen kunna använda. Kammarrätten fann att begreppet god kvalitet till sin natur är svårdefinierbart och därför varken lämpar sig för närmare författningsregler eller domstolsprövning och att den färdtjänst som beviljats fick anses utformad så att den på ett lämpligt sätt fyllde uppgiften som transportmedel för honom. Mannens överklagande avslogs därmed.

Person med personlig assistans, som kan resa på egen hand men behöver hjälp vid överflyttning från elmoped till bilsäte, har inte rätt till ledsagare

KGO 2017-01-23 mål nr 3678-16

En 44-årig man med personlig assistans och tillstånd för specialfordon ansökte om att tillståndet skulle gälla även för ledsagare. Huvudskälet var att han inte ansåg sig kunna flytta över från sin elmoped till bilsäte samt att han kunde behöva hjälp med urinering under färd. Ansökan avslogs. Regionen hänvisade till att mannen gjort ett stort antal resor på egen hand och endast undantagsvis haft medresenär. Mannen, som hade cerebral pares, uppgav att han även hade kognitiva svårigheter och också av den anledningen behövde hjälp under resorna.

Kammarrätten fann att det inte framkommit att den hjälp mannen behöver inte kan ges av chauffören eller att han av annan anledning behöver ledsagare för att kunna genomföra färdtjänstresor.

Person som kan köra bil och har parkeringstillstånd kan även ha rätt till färdtjänst

KJO 2017-01-25, mål nr 2408-16

En 80 årig kvinna ansökte om färdtjänst för att hon, på grund av smärtor och ålder, inte ansåg sig kunna köra bil längre. Skälet till att hennes ansökan avslogs var att hon ägde och körde bil. Kvinnan ansåg att det istället borde vara funktionsnedsättningen och avsaknaden av möjlighet att använda allmänna kommunikationer som skulle bedömas.

Kammarrätten konstaterade att villkoren för bilstöd är desamma som villkoren för färdtjänst. Härav måste man dra slutsatsen att en person som har förmåga och möjlighet att köra bil inte är utesluten från rätt till färdtjänst, jämför *Svenska Färdtjänstföreningens Färdtjänsthandbok, 2012, s. 63 och 90*. I läkarintyget angavs att kvinnan inte kunde resa med allmänna kommunikationsmedel. Nämnden hade inte ifrågasatt dessa uppgifter. Kammarrätten fann att hon på denna grund hade rätt till färdtjänst, varför överklagandet bifölls.

Person med en kombination av flera funktionshinder ansågs ha rätt till färdtjänst

KST 2017-03-07, mål nr 7099-16

En 59-årig man hade ansökt om färdtjänst till följd av synnedsättning, nedsatt balans, dåliga ben samt epilepsi. I läkarintyg angavs att mannen hade synskärpa 0,1 på höger öga och var blind på vänster öga. I ett annat angavs att han hade ledsyn. Hans svårigheter att resa med allmänna kommunikationer uppgavs bestå i att han hade svårt att hitta och trampa rätt samt att han led bl.a. av epilepsi, diabetes, minnessvårigheter, kognitiva svårigheter och en psykiatrisk problematik. I ytterligare ett läkarintyg uppgavs bl.a. att mannen gick ostadigt och att han hade balanssvårigheter, tendens att falla, grav synnedsättning och recidiverande epileptiska anfall. Ansökan avslogs och förvaltningsrätten ändrade inte beslutet.

Enligt kammarrätten skulle särskilt beaktas att han led av flera funktionsnedsättningar. Även om inte något av funktionshindren sedda var för sig berättigade till färdtjänst ansågs att kombinationen av de sjukdomarna och besvären medförde att mannen ansågs ha sådana väsentliga svårigheter som avses i lagen om färdtjänst. Överklagandet bifölls.

Hög ålder, ögonsjukdom, svårigheter att gå och 9,7 km till hållplats gav inte rätt till färdtjänst

KJO 2017-03-30. mål nr 317-17

En 88-årig mans ansökan om färdtjänst avslogs. Som skäl angavs i huvudsak följande. Mannen hade en åldersrelaterad ögonsjukdom på båda ögonen. Vidare hade han åderbråck och kunde inte gå mer än 200 meter utan vila. Närmsta busshållplats låg 9,7 kilometer från hemmet. Avsaknad av allmänna kommunikationer ansåg inte vara någon grund för färdtjänst.

Förvaltningsrätten fann att mannen hade hög ålder, led av en ögonsjukdom samt hade åderbråck som gjorde att han endast orkade gå 200 meter utan vila. Vidare kunde han inte nyttja allmänna kommunikationer, då närmsta busshållplats låg 9.7 km från hemmet. Överklagandet bifölls (en nämndemannadom).

Kammarrätten fann att det inte framkommit att mannen hade väsentliga svårigheter att resa med allmänna kommunikationer. Enligt egna uppgifter kunde han resa med buss. Avsaknaden av sådan eller avståndet till hållplats var inte skäl för färdtjänst. Sammantaget ansåg kammarrätten att att mannen inte till följd av funktionshinder hade sådana väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand eller att resa med allmänna kommunikationsmedel som krävs för att vara berättigad till färdtjänst. Kommunalförbundets överklagandet bifölls.

10-åring med autism och ADHD ansågs ha rätt till färdtjänst

KST 2017-04-10. mål nr 1143-17

En 10-årig pojkes ansökan om färdtjänst avslogs. Pojken hade autism och ADHD och var trots medicinering ofokuserad och impulsstyrd. Han hade heller inte något konsekvenstänkande i sitt sätt att agera vilket kunde innebära att han t.ex. klev av en buss var som helst om han såg något som intresserade honom. Han borde, rent åldersadekvat, kunna ta sig med buss, men det var helt otänkbart för honom, ansåg föräldrarna. Ansökan avslogs och förvaltningsrätten ändrade inte beslutet.

Kammarrätten ansåg att ett barn utan funktionshinder i pojkens ålder får anses kunna förflytta sig på egen hand och resa med allmänna kommunikationer utan en förälders hjälp, om det inte rör sig om några längre sträckor. Av utredning och intyg framgick att pojkens funktionsnedsättning medförde att han inte klarade av att förflytta sig på egen hand eller att resa med allmänna kommunikationer. Kammarrätten fann därmed att pojken hade rätt till tillstånd till färdtjänst. Överklagandet bifölls således.